

SCHAMINÉE <<

Elfstedentocht

De voorbije weken waren winters met 's nachts en overdag temperaturen onder nul, en ja hoor, de gedachten aan een Elfstedentocht doken gelijk weer op. Vrijwel elke avond waren Jan Uitham of Reinier Paping op televisie te bewonderen. Voor het bekijken van alle uitgezonden beelden over de barre tocht van 1963 heb je meer tijd nodig dan voor het rijden ervan. Ik las over een boer die op zijn ondergelopen weiland elf bordjes had geplaatst en daar zijn eigen Elfstedentocht schaatste. In Friesland werden de gemalen stopgezet en gold een vaarverbod. De dooi die intrad is gunstig, hoorde ik, want zo verdwijnt die vervelende sneeuw, en als het dan in februari hard gaat vriezen... En toch weet iedereen het eigenlijk wel: die tocht komt er niet, daarvoor zijn de winters tegenwoordig gewoon niet koud genoeg.

Hier dringt zich een vergelijking bij me op, een vergelijking met biodiversiteit. De achteruitgang moet stoppen, roepen we met zijn allen, maar het ijkpunt 2010 werd niet gehaald. Nu staat het vizier op 2020: de *EU 2020 Biodiversity Strategy* in mooie woorden. Is het dan allemaal een kwestie van dromen en hopen tegen beter weten in? Nee, want er is één groot verschil met de Elfstedentocht: we hebben het zelf in de hand. In het tijdperk Bleker is de natuurbescherming wakker geschud, maar is ook veel stuk gemaakt. Afbraak en kaalslag was, meer of minder verborgen, het devies. Herstel van beleid gaat op dit moment voor op herstel van natuur. De mogelijkheden zijn er, het is een kwestie van moed en wijsheid. Die wens ik de nieuwe staatssecretaris Sharon Dijksma toe. **Ⓡ Joop Schaminée**